

Károly király és Zita királyné az Isonzónál.

— **Boroevics kitüntetése. — A király Triestben. — Öfelsége napiparancsa a küzdő csapatokhoz. —**

(Budapesti tudósítónktól.) Károly király és Zita királyné pénteken este az isonzói hadsereghez utazott. A királyi pár kíséretében voltak: Arz vezérkari főnök, gróf Hunyadi szárnysegéd, gróf Czernin külügyminiszter és Kállay Erzsébet udvarhölgy. A királyi pár szombaton reggel érkezett Laibachba, ahonnan a király kíséretével az isonzói hadsereg parancsnokságának szálláshelyére utazott. Itt Boroevics vezérezredes fogadta, aki a királynak jelentést tett a harcok helyzetéről. Ez alkalomból öfelsége Boroevicsot a *Mária Terézia*-rend nagykeresztjével tüntette ki.

Az isonzó-hadsereghez a király a következő napiparancsot intézte:

Isonzo-hadseregemhez!

A régóta előkészített, különösen nagy erővel végrehajtott ellenséges támadásokat súlyos, napokig tartó harcokban utasítottátok vissza, s ismét megmutattátok, mily hősiesség lakik bennetek.

Indítatva éreztem magamat, hogy hozzátok siessek, hogy köztetek nektek szívem mélyéből köszönetet mondja hősiességetekért, kitartástokért és odaadásotokért.

Szeretett hazánk minden részéből származtok, de egyesült erővel csodálatra méltó tetteitekkel kiérdemeltétek a haza köszönetét. Mindannyitoknak szemtől-szembe mondok köszönetet.

A katonai Mária Terézia-rend nagykeresztje azonban, amelyet ma Boroevics

vezérezredesnek, a ti vezéreteknél keblére tűztem, nemcsak a hadseregparancsnok iránti legmagasabb elismerésemet jelképezi, hanem minden harcos előtt mély nálam, büszke megelégedétségem jele legyen.

Isten áldása volt velünk, imádkozunk a Mindenhatóhoz, hogy jövőben is méltóknak találjon bennünket kegyes védelmére és oltalmára.

Isten adja meg nekünk a végső, teljes győzelmet!

Adelsberg, 1917. június 2.

Károly.

Adelsbergből a király automobilon Opeinába hajtatott. Utközben csapatokkal találkozott, melyek pihenőre tértek, vagy pihenőállásból a tűzvonal felé igyekeztek. Öfelsége minden tisztnek, minden közlegénynek, akivel szóbaállt, *meleg köszönetét fejezte ki Triest hősiessége védelméért.*

Opeinából az uralkodó és kísérete *ellátogatott Triestbe*, ahol a lakosság az uralkodót nagy lelkesedéssel fogadta. Visszafelé a comeni fensíkon át vezetett az út és a király személyesen tüntette ki az útjába eső nagyobb csapatkötelékek parancsnokait. St.-Danielen és Haidenschafton át az uralkodó Adelsbergbe és onnan Laibachba tért vissza.

Laibachban ezalatt Zita királyné meglátogatta a kórházakat, köztük a *honvédkórházat* is. Vasárnap a királyné a hadsereg tábori kórházait látogatta meg.

Az antant különbékével fenyegeti Oroszországot.

Stockholm, június 4. A Pétervári Távirati Ügynökség jelenti: A hadszíntéren levő csapatok kiküldöttjeinek pétervári kongresszusán Jakubovics alezredes, a hadügyminiszter segédje bejelentette, hogy a szövetséges kormányok közölték az ideiglenes orosz kormánnyal, hogy abban az esetben, ha az orosz hadsereg vonakodnék az offenzívát megkezdeni, ők kénytelenek volnának Németországgal külön békét kötni, ami Oroszországra nézve végzetes következményekkel járhatna. A hivatalos pétervári távirati ügynökségnek ez a szenzációs közlése az orosz nép körében mérhetetlen izgatottságot keltett. A pétervári lapok az ideiglenes kormányhoz fordultak felvilágosításért, mire Terescsenko külügyminiszter a leghatározottabban kijelentette, hogy az ideiglenes kormány erről semmit sem tud, az antant országai nem fenyegették meg Oroszországot s nem is várható tőlük ilyen fenyegetés.

Az olasz aggodalom az orosz béke miatt.

Milano, június 4. A Corriere della Sera pétervári tudósítója jelenti, hogy miután az ideiglenes kormány egyáltalában nem viselkedik egyöntetűen, a szocialista miniszterek is folytonosan ellenmondanak egymásnak, a szocialista lapok pedig állandóan polemizálnak; a közvélemény teljesen tájékozatlan s ez a hangulat rendkívül kedvez az azonnali béke gondolatának. Az Izvesztia című lap is most jelenti, hogy Kerenszki sem offenzíváról, hanem az offenzívának csupán a lehetőségéről beszélt, hogy ilyen módon megakadályozza, hogy német hadosztályokat helyezzenek át az orosz harctérről a német-francia frontra.

Hötendorfi Conrad báró, tábornagy:

Ellenségeink fogyatkozó erejének legjobb bizonyítéka: kétségbeesett vadászatuk új szövetségesek után.

1917 május havában.

Hötendorfi Conrad báró, tábornagy.

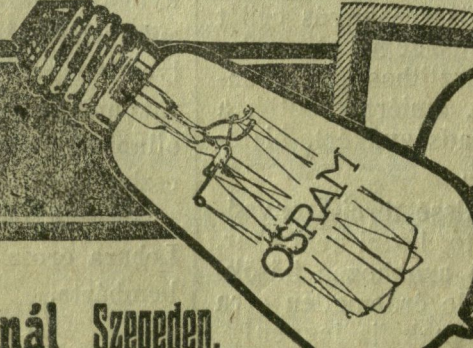
Maximálták a husárakat.

(Saját tudósítónktól.) Az ármegállapító bizottság vasárnap délből dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnöklésével a marhás és borjúhús árak megállapítása ügyében ülést tartott. Az ülés olyan módon folyt le, mint ennek a bizottságnak minden eddigi ülése és a közönséget újból csak arról győzte meg, hogy az ármegállapító bizottság működésére a mai formájában semmi szükség nincsen. Eddig mindig az történt, hogy az ármegállapító bizottság, a tanács néhány tagja és az érdekelt kereskedők és iparosok összeültek, de sohasem volt benne képviselve a fogyasztóközönség. Így történt, hogy az ármegállapító bizottság mindig az akkor létező piaci árakat vette a maximális ár alapjául, esetleg még magasabban határozta meg az árakat, úgy, hogy teljességgel indokolt a bizottság „árfelemelő” megnevezése.

Sohasem kívántuk az árak megállapításánál csak a közönséget megvédelmezni a termelő, vagy eladó rovására. Tudtuk, hogy ennek nagyobb hátránya lenne, mint amilyen előnyhöz juttatná a közönséget. Mindig azt hangoztattuk, mindenki kapja meg a maga tisztességes hasznát, ám ez nem jelenti azt, hogy a közönséget szabad kiüszorítani. A polgármesternek, mielőtt ilyen értekezletet összehív, meg kellene szereznie a szükséges adatokat: milyen az áru piaci ára, mi erre a költség és mi a tisztességes haszon, amelyet szabad, sőt kötelesség meghagyni. De nem többet ennél. És nem szabad a közönség rovására előnyhöz juttatni az érdekeltet, mint történt vasárnap. Az előadó és az érdekelt véleménye után meghallgatta a polgármester dr. Temesváry Géza helyettes főkapitányt és Balogh Károly tanácsost. Ugy Balogh, mint Temesváry azon a véleményen volt, hogy a mai árak túlságosan és indokolatlanul magasak, alacsonyabbra kellene maximalizálni a hús árát s a polgármester mégis a mai piaci árakat akarja szankcionálni. Minek akkor ármegállapító bizottság?

Az ülésen egyébként Balogh Károly az árak emelkedésének történetét ismertette. Azt, hogy a husárak ma ilyen túrhetetlenül magasak, a husiparosok egymás közötti versengése és a háború ideje alatt kialakult nagyobb haszonkövetelés okozta. Amikor a város hozatott marhákat, nem akarta egyik husiparos sem kiárusításra vállalni a megállapított normális haszon mellett. Ha a husiparosok nem fogják maguk az árakat 14—12 koronáról leszállítani, a város a katonaságtól kér szakembert, maga fog marhákat beszerezni és maga fogja azokat kiárusítani is. Hogy élőállatot lehet olcsón beszerezni, bizonyítja, hogy a gazdák szombaton még 6 koronáért kínálták a marhákat élőszűben.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester után dr. Temesváry Géza helyettes főkapitány éles szavakkal bírálta a husiparosok viselkedését. Kiszámította, hogy egy marhán 300 korona a tiszta nyereségük. A kijelentést az érdekelt nagy zajjal fogadták, de nem tudták az ellenkezőjét bizonyítani.



Osram

A bevált fémszálas izzólámpa

Kapható Fonyó Sománál Szegeden.